

Начало>NOT BETA>Семейноправни въпроси>Семейна медиация

Семейна медиация

Румъния

Закон № 192/2006 урежда медиацията и организацията на професията на медиатора и включва общи разпоредби, разпоредби относно професията на медиатора (придобиването на качеството на медиатор, временното лишаване от него и загубата му, Съвета по медиация, организацията и упражняването на професията на медиатора, правата и задълженията на медиатора, отговорността на медиатора), процедурата по медиация (процедурата преди сключването на споразумението, постигнато в резултат на медиация, споразумението, постигнато в резултат на медиация, процеса на медиация, приключването на процедурата по медиация) и специални разпоредби относно семейните спорове и наказателните дела.

Страните могат да участват в информационната среща относно предимствата на медиацията, включително, когато е приложимо, след образуването на съдебно производство в компетентния съд, с цел уреждане на спора по този начин. Доказателството за участие в информационната среща относно предимствата на медиацията е информационният сертификат, издаден от медиатора, който е предоставил информацията. Информацията относно предимствата на медиацията може да се предостави от съдия, прокурор, правен съветник, адвокат или нотариус и в тези случаи се удостоверява писмено.

Предмет на медиация не могат да бъдат строго лични права, като например тези, свързани със статута на лицето, или други права, с които страните не могат да се разпоредят със споразумение или с друг акт.

Дейността по медиация се провежда по един и същи начин за всички лица, независимо от тяхната раса, цвят на кожата, народност, етническа принадлежност, език, религия, пол, убеждения, политическа принадлежност, имуществено състояние или лично и обществено положение. Медиацията е дейност от обществен интерес. При изпълнение на задълженията си медиаторът не разполага с правомощия за вземане на решения по отношение на съдържанието на споразумението, което трябва да бъде постигнато между страните, но може да ги насочва при проверката на неговата законосъобразност. Медиацията може да се проведе между две или няколко страни. Страните могат да избират свободно своя медиатор. Медиацията може да се проведе от един или няколко медиатора. Съдебните и арбитражните органи, както и всички други органи с правораздавателни правомощия информират страните за възможността и за предимствата от използването на процедурата по медиация и ги насърчават да използват това средство за уреждане на техните спорове.

Страните могат да поискат от нотариус да завери споразумението. Изготвеният от нотариуса документ, с който се заверява споразумението, постигнато в резултат на медиацията, има изпълнителна сила.

Страните по споразумението, постигнато в резултат на медиация, могат да се явят пред съда, за да поискат решение, което потвърждава тяхното споразумение. Компетентен е или съдът, в чийто съдебен район се намира местожителството/местопребиваването/седалището на някоя от страните, или съдът, в чийто съдебен район се намира мястото, където е сключено споразумението, постигнато в резултат на медиация. Решението, с което съдът одобрява споразумението на страните, се постановява в закрито заседание и подлежи на изпълнение.

Специални разпоредби относно семейни спорове. Медиацията може да се използва за уреждане на разногласия между съпрузите, засягащи продължаването на брака, делбата на общото имущество, упражняването на родителските права, установяването на местожителството на децата, приноса на родителите към издръжката на децата, както и всички други разногласия, които възникват в отношенията между съпрузите по отношение на правата, с които могат да разполагат по закон. Споразуменията, постигнати в резултат на медиация, сключени между страните по въпроси/спорове, имащи за предмет упражняването на родителските права, приноса на родителите към издръжката на децата и установяването на местожителството на децата, се постановяват от съда под формата на решения, в които се установява съгласието на страните. Страните внасят споразумението между съпрузите за прекратяване на брака и за уреждане на свързаните с развода въпроси в съда, който е компетентен да постанови решението за развод.

Медиаторът следи за това резултатът от медиацията да не противоречи на висшите интереси на детето, насърчава родителите да мислят първо и преди всичко за нуждите на детето и се уверява, че поемането на родителската отговорност, фактическата раздяла или разводът няма да имат неблагоприятно въздействие върху растежа и развитието на детето.

Преди сключването на споразумението, постигнато в резултат на медиация, или, когато е приложимо, в хода на процедурата медиаторът извършва надлежна проверка, за да установи дали са налице оскърбителни или насилствени отношения между страните и дали съществува вероятност последиците от такова положение да повлияят на медиацията, след което решава дали при тези обстоятелства е уместно уреждането на спора чрез медиация. Ако в хода на медиацията медиаторът узнае факти, които застрашават нормалния растеж или нормалното развитие на детето или могат да навредят на висшите интереси на детето, той трябва да уведоми компетентния орган за тях.

Закон № 217/2003 за предотвратяването и борбата с домашното насилие съдържа разпоредби относно институциите с правомощия за предотвратяване и борба с домашното насилие (които имат задачата да насочват страните по спора към медиация), учреденията за предотвратяване и борба с домашното насилие (включително центрове за подкрепа, предназначени за извършителите на насилие, които предоставят услуги по консултиране и семейна медиация, като случаите на домашно насилие могат да бъдат предмет на медиация по искане на страните), заповедите за защита и финансирането в областта на предотвратяването и борбата с домашното насилие.

В рамките на гражданското производство съдията препоръчва на страните да решат спора си по взаимно съгласие чрез медиация и в хода на производството той полага усилия да помири страните, като им предоставя необходимите напътствия.

При спорове, които могат да бъдат предмет на процедура по медиация, съдията може да призове страните да посетят информационната среща относно предимствата от използването на тази процедура. Когато съдията прецени, че е необходимо с оглед на обстоятелствата по делото, той препоръчва на страните да използват медиацията за уреждане на спора по взаимно съгласие на всеки етап от съдебното производство. Медиацията не е задължителна за страните.

Ако съдията препоръча медиация, страните (които преди това не са опитали да разрешат спора чрез медиация преди завеждането на дело в съда) трябва да се явят пред медиатора, за да ги информира за предимствата на медиацията. След получаване на информацията страните решават дали да приемат да решат своя спор чрез медиация.

Ако страните се помирят, съдията одобрява тяхното споразумение в постановеното от него решение.

В случай на развод молбата за развод може да е придружена от постигнатото чрез медиация споразумение между съпрузите за прекратяването на брака и когато е приложимо, споразумението за уреждането на свързаните с развода въпроси.

Закон № 272/2004 за закрилата и утвърждаването на правата на детето съдържа разпоредби относно правата на детето (гражданските права и свободи, алтернативна семейна среда и грижи, здравето и благоденствието на детето, образованието, развлекателните и културните дейности), разпоредби относно специалната закрила за деца, които са лишени временно или за постоянно от закрилата на своите родители (приемна грижа, спешна приемна грижа, специализиран надзор и наблюдение на прилагането на мерките за специална закрила), разпоредби относно закрилата на детето (бежанци или в случай на въоръжен конфликт, деца, които са извършили престъпление, но не могат да бъдат подведени под наказателна отговорност, срещу злоупотребата, занемаряването или експлоатацията, включително икономическата експлоатация, срещу злоупотребата с наркотици и всяка форма на насилие, деца, чиито родители работят в чужбина, и срещу отвлечане или всяка форма на трафик), разпоредби относно институциите и службите с правомощия в областта на закрилата на детето на централно и местно равнище, частни организации и финансиране на системата за закрила на детето.

Обществената служба за социално подпомагане е длъжна да предприема действията, необходими за ранното установяване на рискови ситуации, които могат да доведат до разделяне на дете от неговите родители, и да предотвратява неправомерно поведение от страна на родителите и домашно насилие. Всеки случай на разделяне на дете от родителите му и всяко ограничаване на упражняването на родителските права трябва да са предшествани от системното осигуряване на услуги и помощи, предвидени по закон, със специален акцент върху предоставянето на подходяща информация на родителите, на съвети, както и на терапия или медиация, предоставени съгласно плана за услуги.

Последна актуализация: 24/01/2017

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.